

SORTIDA DE SETMANA SANTA 2015

MIDI FRANCÈS - 30 MARÇ A L'1 D'ABRIL 2015 (El Lot, la Dordonya i el Tarn)

Dilluns 30 Març 2015

Com de costum vàrem fer-ho davant de l'església de Santa Tereseta a l'hora prevista: 7 del matí. Aquesta vegada erem 29 assistents.

L'autobús, va agafar direcció cap el Eix del Llobregat, Berga, túnel del Cadí i sortir a la Cerdanya on vàrem esmorzar en el parador per agafar forces i seguir endavant.

A les 9:30 continuarem per la carretera cap a Puigcerdà passant per Ax-les -Termes fins a Foix. Durant el viatge, el responsable de l'expedició va donar-nos unes explicacions sobre el Tractat dels Pirineus, la Cerdanya i una informació històrica fins a l'actualitat de l'Estat francès.

El primer poble que trobem al passar la frontera es Bourg-Madame.

Amb una breu parada a Foix a mig matí, vàrem poder admirar el domini del seu castell.

Visitarem el casc antic i l'abadia de Saint Volusien, fundada per Carlemany.

Seguidament arribarem a Pamiers on varem dinar ja en horari europeu.

Al sortir de dinar, empenquèrem camí cap a Cahors. Al passar per als afores d'algunes ciutats l'Octaví va tornar-nos a fer explicació sobre la història d'aquestes terres, dels càtars, els hugonots i també informacions sobre la situació actual. Una pluja suau va acompanyar-nos durant tot el viatge fins a Cahors.

Un cop arribant allà, amb una guia de la zona , Claire, varem visitar la ciutat i ella ens va destacar Le Pont Valentré, sobre el riu Lot i que es símbol de la ciutat. Es construït en el S. XIV. Es l'únic pont fortificat que existeix a França.

La catedral de la ciutat, esta dedicada a Sant Esteve. Hi ha hagut moltes restauracions i reformes.

Com es una ciutat dins del camí de Sant Jaume, varen construir-me moltes cases per la quantitat de comerciants que hi vivien. L'ostentació de les famílies eren el nombre de finestres que hi havia en les cases.

Continuarem viatge fins a Gramat, al departament del Lot, on ens esperava el sopar i el llit. Al pàrking de l'hotel, ens estaven esperant per repartir-nos les claus de les habitacions. Varem quedar molt sorpresos al advertir com era l'hotel. No era un hotel convencional de ciutat, sinó en mig d'un bosc. Era una espècie de masia amb una ala adjunta on es trobaven les habitacions. Talment com un "motel" de les pel·lícules americanes. Aquesta va ser la meua primera impressió.

Dimarts 31 de març

Després d'un bon esmorzar amb "café francès", sortíem a les 8:45 per visitar el "Gouffre de Padirac". Es un abisme espectacular, indescriptible.

Té una obertura d'accés de 35m. de diàmetre i una profunditat de 103 m.

S'hi penetra per mitjà de dos ascensors, que deixen a diferents nivells.

En arribar a un llac s'ha de traslladar amb barques d'estil d'una gòndola. El barquer, per mitjà un pal llarg, condueix la barca per un corredor passant per un congost veritable prodigi de la naturalesa, fins arribar a un altra embarcador.

Allà els intrèpids aventurers han de decidir entre dos opcions: pujar 300 esglaons i donar la volta a la gruta o retornar pel mateix camí fins el embarcador.

Els intrèpids que pugen, descobreixen una meravella d'espectacle: formacions de les pedres calcàries, un afluent del riu Dordonya, aigua de pluja que filtre per les pedres tot això il·luminat amb llums de colors.

No es pot explicar amb paraules i més una persona com jo, poc donada a les descripcions. Un cop acabats els "esglaons" es troba de nou l'embarcador, pujar a les barques i als ascensor per sortir a la superfície. Ho recomanem a totes les persones amants de les grutes. Un avís: portar un impermeable per la quantitat d'aigua que es troba durant el passeig per l'interior.

El dinar va ser a Rocamadour, al restaurant "El lleó d'or".

Com era d'esperar, vàrem dinar a la 1 del migdia, a l'hora que nosaltres tenim costum de fer l'aperitiu. Però també està bé adaptar-se als costums dels llocs on ets foraster. Així queda molta tarda lliure per seguir el full de ruta.

Una guia local molt ben preparada amb paraigües i gavadina, va portar-nos cap a l'ascensor per pujar a l'església de San Salvador.

La guia no parlava castellà però no hi va haver cap problema, l'Octavi va anar passant al català totes les seves explicacions.

Va començar explicant sobre el naixement de la ciutat de Rocamadour i del seu primer habitant Sant Amadur.

Varem entrar a l'església de la Mare de Deu de Rocamadour on vàrem conèixer la seva història i els seus miracles i la gran devoció que tant a Franca com a tot el món es profesa a aquesta Verge.

Finalment però vàrem treure la conclusió que de la seva història inicial gairebé no en quedava res.

Tornarem al bus per traslladar-nos a Sarlat, una interessant ciutat medieval que va créixer al voltant de l'abadia benedictina i que les autoritats actuals han procurat fer-la habitable sense perdre el seu encant medieval. També aquí ens esperava un nou guia, amb un castellà bo, unes explicacions molt encertades i la pluja constant que anava caient.

A les 18:30 vàrem emprendre el viatge de retorn cap a Hostellerie du Causse a Gramat.

Dimecres 1 d'abril

Per ser l'últim dia, vàrem haver de matinar més. Hi havien moltes coses a veure i moltes compres a fer.

Emprenguérem camí direcció a Albí. Aquesta ciutat i els seus entorns va acollir la major part dels càtars albigesos i es va convertir en el centre d'aquesta doctrina.

Allà teníem prevista la visita a la catedral de Santa Cecília i al museu del famós pintor Toulouse Lautrec, fill de aquesta ciutat.

A l'oficina de Turisme, ens estava esperant la guia que ens conduiria per visitar: el museu i després la catedral.

El museu esta situat en l'antic palau episcopal, el palau de la Berbie, un edifici emblemàtic. Van estar molt bé les explicacions per la guia, amb un castellà molt ben assolit.

Només va explicar-nos les pintures mes importants, donant-nos tota mena d'explicacions, doncs Toulouse Lautrec a l'edat de 6 anys ja feia uns grans dibuixos. Va morir a l'edat de 38 anys. La seva pintura va ser rebutjada en diversos museus. Més tard la seva mare amb l'ajuda d'un familiar va portar els treballs a Amèrica on va ser acceptada i divulgada la seva obra.

A l'interior de la catedral de Santa Cecília, varem quedar bocabadats per les grans dimensions de l'edifici: 113 m de llargada, 35 m d'amplada i 40 m d'alçada.

Un cop acabada la visita, vàrem dirigir-nos cap al restaurant, situat a la rue de Toulouse Lautrec, on havia nascut el famós pintor.

Al finalitzar el dinar, encara ens va quedava temps lliure per passejar i acabar de conèixer la ciutat abans de l'inici del retorn.

Al arribar a l'àrea de servei a prop de Carcassonne, varem fer un petit descans de mitja hora per donar una volta i intercanviar les últimes impressions sobre el viatge que malauradament s'estava acabant .

Al tornar a l'autocar, es va realitzar la tradicional "rifa" amb algunes novetats. En aquest cas va ser per mitjà de números dins d'una bossa. Es van anar treient, aquest cop 5 regals, coincidint amb el llistat de la inscripció. Eren productes elaborats per Hostellerie du Causse on havíem passat aquests dies.

Ja havien acabat els dies de vacances de Setmana Santa. Havíem passat uns dies molt bons amb una bona harmonia, companyia i amistat.

Donem les gràcies als organitzadors de tant estupenda sortida que ens han regalat totes les seves atencions i dedicacions, i esperem molt il·lusionats la propera sortida.

